

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

איך דארף א קלייד

דאן האט זיך געהערט אן איידעלער קול מיט א תמימות'דיגע פראגע פונעם 'רבי' בית המדרש: "וויפיל נייע ציצית האסטו אים געקויפט? דאס איז דאך די חשוב'סטע טייערסטע מלבוש?"
"וועל איך שוין גיין קויפן עטליכע פאר ציצית, וואו פונקט איז דער אדרעס דאס צו קויפן?"

דער הייליגער רבי לערנט אונז (שיחת הר"ן כ"ג) אז די רחמנות פון דער וועלט זענען אלע, דעריבער לויפן אלע נאר די זאכן פון דער וועלט, אז מען זעט איינעם אין א הונגער אדער א דארשט, טוט עס זייער וויי, מען האט גרויס רחמנות אויף אים, אזוי אויך וועל איינער גייט נאקעט אין בארוועס האט מען זייער רחמנות אויף דעם דאזיגן.

אבער וועט עס האט אויגן און זעט וואספארא גרויס רחמנות עס איז אויף די נשמות אין עולם הבא, ווייל דארט אין עולם הבא זענען פארהאנען מענטשן וועלכע גייען ארום ממש נאקעט און מען קען אויף זיי נישט רחמנות האבן.

ווייל אויף דער וועלט ווען איינער איז אומגעקליידעט, קען מען אים צאמשטעלן נעלט און אויפגייען א קאפטן, אבער דארט אין עולם הבא ווען איינער גייט נאקעט קען מען נישט רחמנות האבן אויף אים, ווייל דארט העלפט נישט קיין שום רחמנות.

וועלכע קליידונג דארף ער דען? ער דארף דאך נאר א מלבוש פון תורה און מצוות, און פאר אט דעם העלפט נישט דארט קיין שום רחמנות. אבער ווער עס איז מקורב צו אן אמת'ן צדיק, קען ער לויפן צום צדיק און נעמען ביי אים עפעס א קליידל זיך אנצוקליידן.

ר' יוסף פירט א פיש געשעפט שוין פאר אסאך יארן, צום גוטן. איין טאג באמערקן די מתפללים ווי ר' יוסף קומט אריין אין בית המדרש מיט גרויס התרגשות. ר' יוסף איז ביי אלעמען באקאנט אלס א גוטער מענטש איבערגעגאסן מיט ליבשאפט און אלעמאל גרייט א טובה צו טון פאר א צווייטן, מיט הארץ און זעל זארגט ער פארן טובת הכלל. היינט זעט זיך אבער עפעס אן אויף ר' יוסף'ס געזיכט א אויסערגעווענליכע פרייד א שמחה וואס ער קען נישט באהאלטן.

נאר איידער די חברים האבן געהאט די מעגליכקייט אים אנצופרעגן איבער דעם, עפנט ער זיין מויל און דערציילט אזוי: "היינט האב איך פארשפארט מיין געשעפט איילנדיג זיך צו דאווענען און הערן א שיעור, אבער שטייענדיג ביים עק גאס האב איך באגעגנט אן ארימער אידל מיט צעריסענע שיה, איך שטיי מיט וואונדער ווען איך באמערק אז אלע זיינע קליידער זענען צעשליסן און צעריסן.

פארשעמטע לאטעס זענען פארגייט אויף זיינע הויזן, א פארשמירטע צעשניטענע ערמל, זיין פנים באגאסן מיט רחמנות און פארלוירנקייט.

איך רוף אים צו צום דערנעבנדיגן געשעפט וואו איך האב אים געקויפט א היפשע פאר קליידער, פיר הויזן, אכט העמדער, אויך צו דערצו א שיינעם אנצוג ווי עס פאסט פאר א אידיש קינד."
דער עולם ארום שרייען אויס ווי אין א כאר: "יוסף, אזא מצוה, אן אמת'ער חסד האסטו זוכה געווען צו טון".

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קַדְמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י"ג - דִּי זִיבֵן בְּעֵטְלֵעֵרס (2)

הָאֵט עֵר זִי גִיבְעֵנְטְשֵׁט (דְּעֵר בְּלִינְדֵער בְּעֵטְלֵעֵר), אִיר זָאָלְט זִיין אַזֹי אִיךְ. אִיר זָאָלְט זִיין אַזֹי אָלְט ווי אִיךְ. און עֵר הָאָט זִי אִיבְעֵר גִּילְאָזְט נָאךְ בְּרוִיט, און עֵר אִיז זִיךְ אָוועק גִּיאַנְגֵען.

הָאָבן דִּי קִינְדֵער פֿאַרשְׁטאַנְען, אַז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָאָט אויף זִי הַשְּׁגָחָה גִיהָאָט, און עֵר הָאָט זִי צו גִישִׁיקְט אָהֵער אַ בְּלִינְדֵן בְּעֵטְלֵעֵר, עֵר זָאָל זִי גִיבֵן עָסֵן.

דְּעֵרנָאךְ אִיז בִּי זִי אוִיס גִּיאַנְגֵען דָאָס בְּרוִיט. הָאָבן זִי ווִידֵער אַנְגִיִהוּיבֵן צו שְׂרִיעֵן עָסֵן. דְּעֵרנָאךְ אִיז גִּוואָרן נָאכְט, הָאָבן זִי דָאָרְט אִיבְעֵר גִּינְעֵכְטִיגְט. אִין דְּעֵרפֿרִי, הָאָבן זִי ווִיטְעֵר נִישֵׁט גִיהָאָט צו עָסֵן, הָאָבן זִי גִישְׂרִיגֵן און גִּוויינְט.

דְּעֵרווייל, אִיז ווִידֵער אַנְגִיקוּמֵען אַ בְּעֵטְלֵעֵר, וואָס עֵר אִיז גִּווען אַ טוִיבְעֵר, הָאָבן זִי אַנְגִיִהוּיבֵן צו אִיהֵם צו רִיידֵן, ווִיזְט עֵר זִי מִיט דִּי הֵעֵנְט און זָאָגְט צו זִי. אִיךְ הֵעֵר גָאָר נִיט. און דְּעֵר בְּעֵטְלֵעֵר הָאָט זִי אויף גִּיגִיבֵן בְּרוִיט צו עָסֵן, און הָאָט אַנְגִיִהוּיבֵן אָוועק צו גִיין פֿון זִי. הָאָבן זִי אויף גִּוואָלְט, אַז עֵר זָאָל זִי נְעֵמֵען מִיט זִיךְ, הָאָט עֵר נִישֵׁט גִּוואָלְט. און עֵר הָאָט זִי אויף גִּיבְעֵנְטְשֵׁט, אַז אִיהֵר זָאָלְט זִיין אַזֹי ווי אִיךְ. און הָאָט זִי אויף גִּילְאָזְט בְּרוִיט, און אִיז זִיךְ אָוועק גִּיאַנְגֵען.

דְּעֵרנָאךְ אִיז בִּי זִי דָאָס בְּרוִיט אויף אוִיסִגִּיאַנְגֵען, הָאָבן זִי ווִידֵער גִישְׂרִיגֵן פֿנ"ל. אִיז ווִידֵער גִיקוּמֵען צו זִי אַ בְּעֵטְלֵעֵר, וואָס עֵר אִיז גִּווען אַ

וִיִּהי הַיּוֹם. און סֵע גִּווען אִיין בְּרִיחָה אִין אִיין מְדִינָה. זְעֵנען זִי אַלֵע צוּלָאפֿן גִּוואָרן. ווי זִי זְעֵנען אַנְטְלָאפֿן גִּוואָרן, זְעֵנען זִי גִּיאַנְגֵען דָאָרְךְ אִיין וואָלד. הָאָבן זִי דָאָרְט פֿאַרלוִירן צוויי קִינְדֵער, אַ זָכֵר און אַ נְקֵבָה. אִינְעֵר הָאָט פֿאַרלוִירן אַ זָכֵר, און אִינְעֵר הָאָט פֿאַרלוִירן אַ נְקֵבָה. און זִי זְעֵנען נָאךְ גִּווען קִלִּינְע קִינְדֵער. פֿון פִּיר פִּינְעף יָאָהֵר. דִּי קִינְדֵערִלִיךְ הָאָבן נִיט גִיהָאָט וואָס צו עָסֵן, הָאָבן זִי גִישְׂרִיגֵן און גִּוויינְט, וואָרן זִי הָאָבן נִיט גִיהָאָט וואָס צו עָסֵן. דְּעֵרווייל אִיז צו זִי אַנְגִיקוּמֵען אִיין בְּעֵטְלֵעֵר, עֵר אִיז גִּיאַנְגֵען מִיט דִּי טָאָרְבֵעס. הָאָבן דִּי קִינְדֵער אַנְגִיִהוּיבֵן טְשֵׁעפֿען זִיךְ צו אִיהֵם, און צו טוִלְען זִיךְ צו אִיהֵם. הָאָט עֵר זִי גִיגִיבֵן בְּרוִיט, הָאָבן זִי גִיגֵעֵסֵן. הָאָט עֵר זִי גִיפֿרֵעגְט, פֿון וואָנֵעט קוּמְט אִיהֵר אָהֵער. הָאָבן זִי אִיהֵם גִיעֵנפֿערט מִיר ווִיטְסֵן נִיט, וואָרן זִי זְעֵנען גִּווען קִלִּינְע קִינְדֵער.

הָאָט עֵר אַנְגִיִהוּיבֵן אָוועק צו גִיין פֿון זִי. הָאָבן זִי אִיהֵם גִיבְעֵטֵן, אַז עֵר זָאָל זִי נְעֵמֵען מִיט זִיךְ, הָאָט עֵר זִי גִיזָאָגְט דָאָס ווִיל אִיךְ נִיט, אַז אִיהֵר זָאָלְט גִיין מִיט מִיר. דְּעֵר ווִייל הָאָבן זִי אַ קוּק גִיטָאן, אִיז דְּעֵר בְּעֵטְלֵעֵר בְּלִינְד. אִיז בִּי זִי אַ חִידוּשׁ גִּווען, אַז עֵר אִיז בְּלִינְד, ווי אַזֹי ווִיטְסֵן עֵר צו גִיין (און צוּם אָמֵת, אִיז דָאָס אַלִיין אַ חִידוּשׁ, וואָס דִּי קִינְדֵער אִיז דָאָס קְשָׁה גִּווען. וואָרן זִי זְעֵנען זִיךְ קִלִּינְע קִינְדֵער גִּווען. לוֹשְׁמִיר זִי זְעֵנען גִּווען קלוּגֵע קִינְדֵער, אִיבְעֵר דָעם אִיז דָאָס בִּי זִי אַ חִידוּשׁ גִּווען)

כַּבֵּד פֶּה. (כְּלוּמֶר עַר הָאֵט גִּשְׁטאַמפֿלֵט מִיט דָּעם מוֹיל)
הָאָבן זײ אָנגִיהוּיבן מִיט אִיהֶם צו שְׁמוּסן.

הָאֵט עַר גִּשְׁטאַמפֿלֵט זײנע רײד. הָאָבן זײ נִיט
גיוואוסט וואס ער רעט, און ער האט יא
גיוואוסט וואס זיי רעדן. נאר זיי האבן נִיט
גיוואוסט וואס ער רעט, ווארן ער האט
גִּשְׁטאַמפֿלֵט.

הָאֵט דער בעטלער זיי אויף גיגיבן ברויט צו עסן.
און איז זיך אויף אַוועק גיגאנגען און האט זיי
אויף גיבענטש, אז זיי זאלן זיין ווי ער, און איז זיך
אַוועק גיגאנגען כּ"ל.

דערנאך איז ווידער גיקומען אַ בעטלער, וואס ער
האט גייהאט אַ קרומען האלדז. איז אויף אַזוי
גיווען כּ"ל,

דערנאך איז ווידער גיקומען אַ בעטלער, אַ
הויקער. דערנאך איז ווידער גיקומען אַ
בעטלער, אַן הענט. דערנאך איז גיקומען אַ
בעטלער, אַן פֿיס. און איטליכער האט זיי גיגיבן
ברויט. און האט זיי גיבענטש. אז זיי זאלן זיין
אַזוי ווי ער, גאר אַזוי ווי יענע בעטלערס כּ"ל.

דערנאך, איז ביי זיי ווייטער דאס ברויט
אויסגיגאנגען. האבן זיי אָנגִיהוּיבן צו גיין אין
ישוב אַרײן, ביז זיי זענען גיקומען צו אַ וועג.
זענען זיי גיגאנגען מִיט דָּעם וועג.

ביז זיי זענען גיקומען צו אַיין דאַרף. זענען די
קינדער אַרײן גיגאנגען אין אַ שטוב אַרײן. האט
מען אויף זיי רחמנות גייהאט. און מען האט זיי
גיגיבן ברויט. זענען זיי ווייטער אין אַ שטוב
אַרײן גיגאנגען. האט מען זיי דאַרט אויף גיגיבן
ברויט.

פֿלעגן זיי גיין אין די הייזער. האבן זיי גיזעהן סע
גוט, מען גיט זיי ברויט, האבן די קינדער צווישן
זיך גימאכט אז זיי זאלן תמיד זיין אין איינעם. און
זיי האבן זיך גימאכט גרויסע טאַרבעס. און זענען
גיגאנגען אין די הייזער. און זענען גיגאנגען אויף
אַלע שְׂמֻחֹת, אויף בְּרִית'ן און אויף חתונות. און
זיי זענען גיגאנגען ווייטער, און זענען גיגאנגען אין
שטעט אַרײן. און זענען גיגאנגען אין די הייזער,
און זענען גיגאנגען אויף די ירידים. און פֿלעגן
זיין צווישן די בעטלערס, אַזוי ווי זי זיין דאַרט
אויף די פֿריזבעס מִיט די טעלער.

ביז די קינדער זענען שוין גיווען מפורסמים ביי
אַלע בעטלערס. ווארן אַלע האבן זיי גיקאנט, און
האבן פון זיי גיוואוסט, אז דאס זענען די
קינדערלעך, וואס זי זענען פֿאַרפֿאלן גיווארן אין
וואלד כּ"ל.

אַמאַל איז גיווען אַ גרויסער יריד, אין אַ גרויסער
שטאט. זענען אַהין גיגאנגען אַלע בעטלערס,
און די קינדער זענען אויף אַהין גיגאנגען. איז
גיקומען די בעטלערס אויף דער דעה, אז זיי
זאלן משידך זיין די צווי קינדער, אז זיי זאלן זיך
איינס דאס אַנדערע נעמען. און תיכף ווי מען
האט אָנגִיהוּבן דערפון צו שמוסן, איז דאס זיי
אַלע זייער גיפֿעלן,

האט מען זיי משידך גיווען, לושמיר ווי מאכט מען
זיי חתונה, האבן זיי זיך מיישב גיווען, באַשֶׁר אין
דעם און דעם טאג, וועט זיין באַם מלך מינינעס,
וועלן אַהין גיין אַלע בעטלערס וועלן זיי זיך
דאַרטן אויסבעטן קויליטש און פֿלייש, דערפון
וועט מען זיי מאכן חתונה. איז אַזוי גיווען,

לאמיר זיין פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (2)

1. וויאזוי האבן זיי געהאט עסן אויף די חתונה?
 זיי האבן געבעטן ברויט און פלייש פון די סעודה פון מלך
 זיי האבן גענומען וואס ס'איז געבליבן פון די סעודה פון מלך
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
2. **שאלת ככות: וואס איז דער סדר פון די בעטלערס?**
 א טויבער, א בלינדער, א כבד פה, א הויקר, א קרומער האלדז, אן הענט, אן פיס.
 א בלינדער, א טויבער, א כבד פה, א קרומער האלדז, א הויקר, אן הענט, אן פיס
 א טויבער, א כבד פה, א בלינדער, א הויקר, א קרומער האלדז, אן הענט, אן פיס.
3. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 יא
 ניין
 א חלק

4. וואו זענען די קינדער פארלוירן געווארן?
 אין א שטאט
 אין א מדבר
 אין א וואלד
5. וואס איז געווען דער ערשטער בעטלער?
 א בלינדער
 א טויבער
 א כבד פה
6. וואס האט זיי דער בעטלער געוואונטשן
 גרויסע עשירות
 זיי זאלן טרעפן זייער עלטערן
 זיי זאלן זיין אזוי אלט וואו אים
7. וואס האט זיי דער בעטלער איבערגעלאזט?
 ברויט
 וואסער
 פרוכט
8. וואס איז געווען דער פערדער בעטלער?
 א הויקער
 א קרומער האלדז
 אן הענט

טיפער געטראכט

- אוואו האך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א "יריד" ?
- ביי וועלכע מעשה ווערט דערמאנט א אינגאלע מיט א מיידאלע וואס זיי זענען האלט פיר יאר ?
- אלע בעטלערס האבן זיי געבענטש איי זיי זאלן זיין אזוי זיי – ביי וועלכע בעטלער האט דער רבי מפרט געווען וואס ער האט זיי געבענטש ?
- זיי זענען געגאנגן אויף אלע שמחות - וואסארא שמחות איז דער רבי מפרט ?
- וויפל מאל ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א "חתונה" ?